

Boekbespreking.

C. N. Johnson. *Theorie en Praktijk van het Vullen der Tand*, naar de vierde Amerikaansche uitgave door B. R. Bakker, Tandarts. Amsterdam. Scheltens & Giltay.

De uitgevers hadden de beleefdheid ons een present-exemplaar van bovengenoemd werk ter kennismaking te zenden.

Voorzien van een voorwoord van den heer John E. Grevers heeft de heer Bakker eene vertaling van het werk van dien voortreffelijken Amerikaanschen tandheelkundige geleverd.

Voor zoover ons bekend, is dit de eerste maal dat een Hollandsche vertaling van een zoo uitstekend buitenlandsch werk het licht ziet. De heer B. heeft hierdoor de tandheelkundige wereld ten zeerste aan zich verplicht, wij zijn door hem in staat gesteld in onze moedertaal het streven van Johnson nog meer te leeren waardeeren.

Tegen de wijze, waarop de heer B. zich van zijne taak heeft gekweten veroorloven wij ons eenige bedenkingen te maken.

Voorop gezet dat het geen gemakkelijke taak is, een boek in een vreemde taal geschreven in 't Hollandsch over te zetten, zoo kan dit ons niet weerhouden eenige kritiek op deze bewerking te leveren. Het gehel maakt op ons den indruk dat de heer B. zeer overhaast te werk

is gegaan en somwijlen door een te letterlijke vertaling allerminst fraai Hollandsch heeft geleverd, b.v. rebellious pellet te vertalen door een oproerige pellet; pag. 25, 8ste regel van boven de noodige wrijving kan mededeelen voor: to impart the requisite friction; pag. 174, 2de regel van onder bezoedeld voor contamination; pag. 247, naar pulpaal voor towards the pulpal wall. Opmerkelijk is 't hoe de heer B. weinig gevoelt voor het verschil in spreek- en schrijftaal een enkel voorbeeld: pag. 248, wouden voor wilden. Met de geslachten springt de heer B. zeer eigenaardig om, dan eens vinden wij h e t tandsteen en op een andere plaats lezen wij d e tandsteen, h e t cofferdam en d e cofferdam; tand is afwisselend mannelijk en vrouwelijk. Met de nomenclatuur wordt hier en daar een loopje genomen. In het hoofdstuk bescherming van het periodontium bij het hameren, pag. 197, wordt periodontium en periost door elkaar gehaspeld. De weinige zorg voor de correctie springt hier en daar duidelijk in 't oog: nu eens cariës en dan weer caries het woord „kwetsie” bleef ongecorrigeerd staan.

Wat ons nog bijzonder trof is het geringe aantal teekeningen in vergelijking met het oorspronkelijke werk. Het boek van J o h n s o n bevat er over de honderd, de vertaling slechts veertig en toch ware hier en daar een illustratie van het hoogste gewicht, in het hoofdstuk over de Ligatuur is een aanschouwelijke voorstelling van de Wedelstaedtknoop geen weelde, de teekening uit het oorspronkelijke werk wordt door ons gemist.

In hoeverre de heer B. geslaagd is de vreemde benamingen in goed Hollandsch over te zetten; den geachten schrijver van het voorwoord, wensch ik op te merken dat de heer B. zelfs niet getracht heeft in die richting iets te leveren.

De uitgevers houden ons ten goede, dat wij hun geen bijzonderen lof kunnen toezwaaien voor de wijze waarop zij zich van hun taak hebben gekwetent. Het geheel

ziet er onverzorgd uit, ziet eens pag. 111. Gebroken letters zijn geen zeldzaamheid, het schijnt of de lettervorm onder het afdrukken niet goed vast gelegen heeft.

Ten slotte: Indien wij ons gezet hebben om des heeren B. arbeid kritisch te beoordeelen dan deden wij zulks in de hoop, dat hij spoedig verplicht zal zijn een tweede uitgave van zijn werk te leveren.

Het boek is der lezing overwaard en velen zullen het zich aanschaffen, moge de oplage daardoor spoedig zijn uitverkocht. Wij kennen den ijver waarmede de heer B. de tandheelkundige literatuur dient, tegelegener tijd verblijde hij ons met de verschijning van eene verbeterde editie.

D. J. C.